Keskusliiton uudella varapuheenjohtajalla Seppo Ranta-Ruonalla on

Tavoitteena saada Keskusliitolle sellainen rooli, joka sillä kuuluu olla

Suomen Hevosenomistajien Keskusliitolle valittiin tänä vuonna uusi varapuheenjohtaja, kun pestin pitkäaikainen haltija Matti Pasanen ilmoitti, ettei enää ole käytettävissä uudelle kaudelle. Tilalle valittiin mies monen menestyshevosen takaa, alkujaan pohjalainen mutta nykyään Tuusulassa vaikuttava Seppo Ranta-Ruona.

Suomen Hevosenomistajien Keskusliitossa varapuheenjohtajan pesti on tärkeä paikka. Puheenjohtajan ollessa kiireinen kansanedustaja, jää varapuheenjohtajan harteille liitossa moni käytännön asia. Varapuheenjohtaja toimii muun muassa toiminnanjohtajan lähimpänä esimiehenä ja aisaparina ideoitaessa hevosenomistajille etuja ja mietittäessä liitolle uusia strategioita. Päätökset keskusliitossa tehdään demokraattisesti hallituksen kesken, mutta varapuheenjohtaja on kiistatta tärkeä hahmo myös päätöksenteossa yhdessä puheenjohtajan ja toiminnanjohtajan kanssa.

Ykköshevonen Lukas Lupin

Ranta-Ruonasta tuli ensimmäisen kerran hevosenomistaja lähes kolmekymmentä vuotta sitten, ja siitä saakka hänellä on ollut yksi tai useampia hevosia omistuksessaan.

– Vuonna -82 haettiin Jämsästä lankomiehen kanssa ensimmäinen hevonen, se oli suomenvarsa nimeltä Luputus. Silloin meillä oli talli Lapualla, ja se oli sitä konkreettista hevosenomistamista, tehtiin heinätkin itse ja katseltiin taivaalle että sataako, Ranta-Ruona muistelee.

– Sen jälkeen se konkreettinen hevosen valmentaminen on mun osalta tapahtunut puhelimessa, mies naurahtaa.

Luputuksesta ei vielä tullut menestyshevosta, mutta myöhemmin Ranta-Ruona on saanut nauttia niistäkin. Kirkkaimpana tähtenä loistaa Lukas Lupin 10,9 ja yli 390.000 euroa rahaa.

– Lukas on ykkönen, vaikka on niitä ollut muitakin hyviä hevosia. Tällä hetkellä olen mukana muun muassa Le Cannibalessa, sen kanssa toivottavasti päästään yhtä pitkälle ja pidemmällekin.

– Olen kyllä ollut hevosten kanssa ehkä keskimääräistä onnekkaampi, mutta raviurheilussa jos missä tarvitsee tuureja. Kun syntyy onnistumisia, se innostaa jatkamaan. Epäonnistumisten kanssa on sitten vaikeampi elää.

Raviurheilua Ranta-Ruona on seurannut ensimmäisestä hevosestaan asti, mutta sitä ennen laji ei häntä kiinnostanut. Mies selittää raviurheiluun syttynyttä kiinnostustaan omalla urheilijataustallaan. Nuorempana Ranta-Ruona nimittäin kunnostautui yleisurheilun heittolajeissa. Kuula, kiekko ja keihäs saivat kyytiä.

– Urheilupuoli ja kilpaileminen olivat ensimmäiset asiat, mitkä hevosurheilussa alkoivat kiinnostaa. Jalostus ja valmennus tulivat sitten myöhemmin matkan varrella.

”Päätin lähteä katsomaan, voiko asioille tehdä jotain”

Seppo Ranta-Ruona on Hevosenomistajien Keskusliiton jäsen numero 502, eli hän on ollut toiminnassa mukana lähes liiton alkuajoista asti.
– Aktiivijäsen olen ollut vasta muutamia vuosia, Ranta-Ruona lisää.
– Alun perin olin jäsenenä ihan periaatteellisesti kannatuksen vuoksi. Lisäksi sisäänpääsy raviradoille oli tärkeä etu. Viime vuosina myös esimerkiksi Hevosenomistaja –lehti on kehittynyt tällaiseksi merkittäväksi eduksi, jonka takia jäsenyys kannattaa.

Ranta-Ruona on keskusliiton hallituksessa ensimmäistä kauttaan tultuaan valituksi erovuoroisen Matti Pasasen tilalle viime marraskuussa keskusliiton syyskokouksessa. Oman alueyhdistyksensä Uudenmaan Hevosenomistajien eli ULHOn hallituksessa Ranta-Ruona on istunut nyt neljä vuotta.
– Aiemmin ei työelämä ajankäytöllisesti mahdollistanut järjestötoimintaa ja säännöllistä raveissa käymistä. Nyt töitten helpotettua aikaa on käytettävissä myös yhteisten etujen ajamiseen.

Mikä sitten sai miehen hyppäämään heti Hevosenomistajien Keskusliiton varapuheenjohtajan isoihin saappaisiin?
– Kuulin näitä juttuja, että liitto on saamaton, eikä tee mitään hevosenomistajien etujen ajamiseksi. Päätin lähteä katsomaan voiko sille tehdä mitään. Eli voiko järjestöön vaikuttaa niin, että sen arvostus merkittävästi paranisi jäsenistöön päin ja samalla ulospäin, jolloin liiton vaikuttavuus lisääntyisi.
– Tavoitteenani on saada Keskusliitolle sellainen rooli, joka sillä kuuluu olla.

Tekoja on, mutta tiedottaminen ontuu

Ranta-Ruona otti uuden vastuualueensa heti haltuun, ja alkoi toden teolla miettiä, miten liittoa ja hevosenomistajan asemaa saataisiin entisestään parannettua.
– Olen ollut varapuheenjohtajana nyt jokusen viikon, ja huomannut, että itse asiassa työtä epäkohtien korjaamiseen on liitossa ja toimistolla jo aloiteltu. Ongelmana liitossa ei ole tekojen puuttuminen, vaan enemmänkin teoista tiedottaminen. Keskusliitolla on tärkeä rooli edunvalvonnassa, ja siihen se on myös osallistunut aktiivisesti. Jatkuvasti on pohdittu uusia tapoja parantaa jäsenetuja ja hevosenomistajan asemaa yleisesti. Muun muassa uusia kilpailuja hyvillä palkinnoilla on kehitetty, ja kehitetään jatkossakin sekä ravi- että ratsastuspuolelle. Keskusliitto on myös neuvotellut hevosenomistajille huomattavia summia alan ulkopuolista rahaa sekä alennuksina että kilpailutukina. Jäsenkunnalla on kuitenkin ollut epätietoisuutta liiton toiminnasta ja roolista. Ja toimintaakin voidaan aina myös entisestään parantaa, Ranta-Ruona luettelee.

– Olemassa olevan jäsenkunnan kautta tässä nyt kuitenkin lähdetään. Olemme uudistamassa muun muassa liiton tiedotussuunnitelmaa. Tiedotuksen selkeyttäminen on avainasemassa, kun lähdemme kertomaan toiminnastamme jäsenille ja ulkopuolisille. Meillä on tässä olemassa toimiva organisaatio, jota kuunnellaan muissa järjestöissä. Nyt pitää löytää se punainen lanka, miten yhdessä ajaa hevosenomistajan aseman parantamista entistä tehokkaammin. Ja pitää muistaa, että mitä enemmän meillä on jäseniä, sitä suurempi on myös liiton painoarvo muitten järjestöjen suuntaan.

Konkreettisia toimia tiedotuksen parantamiseksi ovat muun muassa Hevosenomistaja –lehden aiempaa tiheämpi ilmestyminen, aiemman neljän numeron (5 numeroa vuonna 2010) sijasta Hevosenomistaja ilmestyy jatkossa kuusi kertaa vuodessa. Tärkeä rooli on myös pitkään valmistellulla nettisivu-uudistuksella. Uusi sivurakenne mahdollistaa helpommat päivitysmahdollisuudet suoraan liiton toimistolta ja myös interaktiivisuutta jäsenten kanssa haetaan nykyistä enemmän.
– Jostain syystä SHKL:n tiedottaminen on hyvästä lehdestä ja alueorganisaatioista huolimatta ainakin osittain epäonnistunut, tieto ei ole kulkenut kentälle asti yrityksestä huolimatta. Jatkossa tähän haetaan selvää parannusta.

Tärkeä rooli uudessa tiedotussuunnitelmassa on myös alueyhdistyksillä.
– Tällä hetkellä tilanne on se, että kaikki alueyhdistysten hallitusten jäsenetkään eivät tunnu tietävän liiton toiminnasta ja vaikkapa toiminnanjohtajan teoista riittävästi. Jatkossa on tarkoitus aktivoida alueyhdistysten hallitusten johtohenkilöitä viemään tietoa alueyhdistystensä hallituksille ja sitä kautta myös kentälle. Myös liiton toimiston tiedotusta suoraan alueyhdistyksille pyritään parantamaan. Ja kannattaa muistaa, että aina voi soittaa toimistolle tai suoraan toiminnanjohtajalle, mikäli jokin ajankohtainen asia pyörii mielessä!

Aluepolitiikasta ravipolitiikkaan

Hevosalan muukin järjestötoiminta saa Ranta-Ruonalta kritiikkiä.
– Meiltä puuttuu raviurheilusta keskinäinen koordinaatio, kun kaikki puuhastelevat omiaan. Toimialan keskinäisten ristiriitojen selvittelyyn menee turhanaikaista energiaa, kun samaan aikaan sekä palkinnot että pelivaihdot ovat pudonneet, palkinnot jopa 11% vuonna 2010.
– Hallinnolliset rakenteet ovat esimerkiksi Hippoksessa liian raskaita. Tilanne on aivan mahdoton. Valtuuskunta valvoo aluepolitiikkaa, eikä kukaan tee todellista ravipolitiikkaa. Eihän siitä voi tulla järkevää kokonaisuutta, kun kaikki vaan tuijottavat omaa tonttiaan. Tässäkin asiassa meillä olisi paljon opittavaa Ruotsista. Siellä tehdään ravipolitiikkaa, ei aluepolitiikkaa.

Hevosenomistajien Keskusliiton tärkein tehtävä on jäsenten hevosenomistamiseen liittyvien keskeisten etujen valvonta. Mitä tämä käytännössä tarkoittaa ja mitä on hevosenomistajan etu, varapuheenjohtaja Ranta-Ruona?
– Mielestäni se on hevosenomistamisen toimintaedellytysten turvaamista. Se tarkoittaa, että SHKL:lla on edustus Hippoksen valiokunnissa ja eri hevosalan työryhmissä. Asioihin tulee olla vaikuttamassa sillä painoarvolla, mikä on hevosenomistamisen taloudellinen merkitys.
– Yhtä tärkeää edunvalvontaa on jäsenistölle tiedottaminen asioista, joita valiokunnissa ja työryhmissä on tullut ilmi.
– Loppujen lopuksi kaikilla järjestöillä Hippoksella, Fintotolla, valmentajilla ja omistajilla on kaikilla sama päämäärä. Yhteistyössä on ratkaisu. Räksyttämisellä tai tappelulla ei päästä mihinkään, ei pidä lyödä päätä seinään. Kukaan ei voi yksin olla päättämässä mitään, mutta yhteistyöllä saadaan aikaan näkyviä muutoksia.

Johanna Heinonen